

Skötselplan för Tussmötets naturreservat

Bilaga 2

Gamla tallar i Tussmötets naturreservat. Foto: Länsstyrelsen

Innehållsförteckning

<i>BESKRIVNING AV RESERVATET</i>	3
1. Syfte med reservatet.....	3
2. Uppgifter om reservatet.....	3
3. Naturgeografiska förhållanden.....	4
4. Historisk och nuvarande markanvändning.....	5
5. Biologiska värden	5
6. Geovetenskapliga/hydrologiska värden.....	7
7. Kulturhistoriska värden	7
8. Värden för friluftsliv och forskning.....	7
<i>PLAN FÖR RESERVATETS SKÖTSEL</i>	8
1. Skötselområden med bevarandemål och åtgärder.....	8
2. Friluftsliv	10
3. Jakt och fiske	10
4. Uppföljning.....	11
5. Sammanfattning och prioritering av skötselåtgärder	11
6. Källförteckning	12

Datum

Dnr

2009-06-15

511-1645-2002

BESKRIVNING AV RESERVATET

1. Syfte med reservatet

Syftet med naturreservatet är att:

- bevara och utveckla en värdefull gammal barrskog
- bevara den biologiska mångfald som är knuten till reservatets naturtyper
- bevara och utveckla ett område som ingår i Natura 2000, EU:s nätverk av värdefulla naturområden, och som innehåller miljöerna västlig taiga och skogbevuxen myr.
- strukturer som död ved och gamla träd ska förekomma i en för livsmiljöerna gynnsam omfattning och att typiska arter som tallticka, skägglav, gammelgranslav, ryl och knärot ska ha gynnsamt tillstånd.
- grön sköldmossa ska ha gynnsam bevarandestatus.
- bevara och utveckla en biologisk mångfald av arter knutna till brandpräglade miljöer och substrat
- säkerställa ett område för friluftsliv så att det blir tillgängligt för allmänheten

Skötseln ska leda till att reservatets höga naturvärden bevaras och utvecklas. Områdets brandpräglade naturtyper bevaras genom röjning av uppväxande gran i syfte att bibehålla/öka solexponeringen i tallmiljöerna. Naturvårdsbränning hade varit ett bättre alternativ men då risken finns att bränder sprids till omkringliggande skogsbestånd utanför reservatet, förordas röjning.

2. Uppgifter om reservatet

Objektnummer	04-02-130
Län	Södermanlands län
Kommun	Gnesta
Socken	Gåsinge-Dillnäs socken och församling
ID-punkt	6561155/1583472
Areal	61 ha, varav allt land
Natura 2000-område	Tussmötet (SE0220253)
Naturgeografisk region	Nr. 24, Svealands sprickdalsterräng
Kulturgeografisk region	---
Uppskattade arealer av olika naturtyper i reservatet:	
- Skogsmark	ca 48 ha, varav 47 ha produktiv

SKÖTSELPLAN

4(1
2)

Datum

Dnr

2009-06-15

511-1645-2002

- Hällmarkstallskog	ca 23 ha
- Blandbarrskog	ca 21 ha
- Ungskog	ca 3 ha
- Skogbevuxen myr	ca 1 ha
- Fattigkärr	ca 3 ha
- TOTALT	51 ha

Rapporterade Natura 2000-naturtyper (*) och arter enligt EU:s art- och habitatdirektiv:

- 9010 Västlig taiga*	44 ha
- 91D0 Skogbevuxen myr*	1 ha
- Grön sköldmossa	

*) Arealuppgifterna för de rapporterade Natura 2000-naturtyperna är preliminära och kan komma att ändras efter genomförd basinventering.

Prioriterade bevarandevärden

Naturtyper	Barnnatureskog
Strukturer	Gamla träd, död ved
Växt-, djur och svampsamhällen	Lavar, mossor, vedsvampar, kärlväxter, insekter
Arter	Garnlav, nästlav, vedtrappmossa, grön sköldmossa, talticka, hängticka, knärot, ryl

3. Naturgeografiska förhållanden

Tussmötet ingår i Mälarmården, ett av gnejs och gnejsgraniter dominerat höglandsområde, vilket befinner sig mellan Mälarens jordbrukslandskap och den av sprickdalar så utpräglade mellanbygd som karaktäriserar länets inre delar. Bergshöjderna i reservatet är mjukt avrundade och några markanta stup förekommer inte. Vid sidan av bergen förekommer medelblockig morän, ofta formad som ytmorän närmast hällmarkerna, men är i lägre partier mer homogen och dold under lager av mossor och råhumus. I de lägsta partierna förekommer torv, i regel Sphagnum-torv, sannolikt ej särskilt djup. Inga förekomster av malmer eller kalkförande mineral har uppgivits från området och detta faktum understryks av att vegetationen alltigenom består av kalkskyende arter. Området ligger strax utanför det värmecentrum som sträcker sig runt sjöarna Hjälmar och Mälaren, och befinner sig dessutom i kanten av ett nederbördsrikt område, som omfattar stora delar av Mälarmården med centrum mellan Flen och Eskilstuna. Av lokalklimatisk betydelse är hällmarkspartierna i reservatet, där de gamla tallarna inklusive torrakorna liksom det öppna berget under en stor del av året exponeras för sol och vind.

Datum

Dnr

2009-06-15

511-1645-2002

4. Historisk och nuvarande markanvändning

Enligt Häradskartan från 1890 var hela området vid den tiden bevuxet med barrskog. Det har historiskt varit utmark, för länge sedan säkert utnyttjat som skogsbetesmark med myrslåtter på de ytor som idag är tallmosse eller fattigkärr. På de näringssvaga markerna blev fodret knappast rikhaltigt och det är troligt att såväl betet som slåttern upphörde rätt tidigt. Strax söder om reservatet låg tidigare ett torp, Bergakärr. Kartkopia från en rågångsutstakning 1880 visar att minst två huskroppar, varav den ena troligen var en ladugård, fanns vid den tiden. Troligen skedde ett visst bete i de södra delarna närmast torpet, men numera finns inga spår av vare sig gårdsgårdar eller betespräglad vegetation.

5. Biologiska värden

Naturreseptatet uppvisar en omväxlande struktur av hållmarksområden, moränmarker och torvfyllda sänkor. Överallt står den grova skogen – mäktiga tallar med storrutig bark, stormvridna träd överhängda med lavar och barklösa torrfuror med en finhårig päls av knappnåslavar. Hållmarkerna är orörda sedan århundraden, idag glest trädklädda. Där jordmånen är djupare ökar inslaget av gran, ibland med väldiga aspar insprängda. Tidigare kärr och sumpskogar är på väg att sluta sig, delvis på grund av dikningar. Skogen i reservatet är av mycket hög ålder och tallarna är i de flesta fall 200 – 250 år gamla. Tallskogen är dock olikåldrig. En del av föryngringen kan härledas till gamla bränder.

I södra delen av reservatet dominerar gamla tallar med inslag av gran främst på väl-dränerad morän. Gamla, grova och högväxta aspar finns spridda i denna del. I sluttningen mot vägen i söder har det skett en rik granföryngring. Intressanta arter som finns i denna del är *knärot* och *grönpyrola*, en bit längre åt norr växer *ryl*. Skogen är präglad av tidigare bränder. Tydliga spår kan man hitta i form av förkolnade stubbar samt även enstaka grova tallar med brandspår s.k. brandljud. I ett naturligt tillstånd skulle förr eller senare en ny brand dra fram över området och ge möjlighet för främst tall och asp att föryngra sig på nytt.

Längre norrut höjer sig terrängen och här vidtar magrare marker med gammal utpräglad hållmarkstallskog. Centralt finns en hydrologiskt opåverkad tallrismosse. Norrut från denna mosse utbreder sig en naturskog med gamla, grova och högvuxna barr- och lövträd. Här framträder en tydlig mosaikkaraktär med sumpskog på fuktig och blöt mark omväxlande med torrare avsnitt. Enstaka gamla grova aspar samt torrakor och lågor av barrträd finns spridda i denna del. I många av de gamla träden finns uthackade bohål. De grova, beskuggade lågorna bereder livsutrymme för flera ovanliga och känsliga arter. Bland annat återfinns de rödlistade mossorna *grön sköldmossa* och *vedtrappmossa*, liksom vedsvamparna *ullticka* och *vedticka*.

Ytterligare norrut i reservatet höjer sig terrängen och tallskogen blir närmast enarådande med grova, knotiga tallar i bergsmiljön och mer rakstammiga träd i vindskyddad terräng. Här finns spår efter äldre bränder och vissa delar av sluttningen är bevuxen med en flerskiktad tallskog där de äldsta tallarna uppskattas till en ålder mellan 200 och 250 år.

Datum

Dnr

2009-06-15

511-1645-2002

Den nordligaste delen av reservatet består av myr där fältskiktet utgörs av skvattram och odon med inslag av tranbär. Här växer ett glest trädbestånd med tall och glasbjörk. Död ved förekommer i form av lågor och torrakor. På flera av de döda tallarna förekommer gulkantad spiklav, *Calicium trabinellum*.

I östra delen av reservatet, mot den lilla skogsvägen uppträder orörd hållmarkstallskog med mycket gamla tallar. Här finns det gott om hänglavar med inslag av de i länet sällsynta arterna *nästlav* och *garnlav*. Lika som i övriga delar är det brist på död ved. Visserligen finns det lågor av asp, gran, björk och tall men i relation till de stora mängderna av mycket gamla träd är andelen död ved mycket låg, vilket tyder på att vindfällerna och lågor successivt tagits till ved under tidigare decennier.

Fågellivet i reservatet är inte inventerat och kunskapen bygger på ett fåtal observationer. Spillkråkan hörs regelbundet och gynnas av de gamla träden. Även tjädern har en god stam i och omkring reservatet. Förutsättningarna för arten är mycket goda då det finns gammal skog, hållmarker, våtmarker och rika förekomster av blåbärsris.

Skyddsvärda arter

Tabell 1. Rödlistade arter, signalarter samt andra skyddsvärda arter registrerat i objektet. Notera att tabellen dels bygger på inventeringar som finns i källförteckningen, dels på opublicerat anteckningsmaterial från besiktningar i området. Rödlistekategori följer Gärdenfors, U. (ed.) 2005. *Rödlistade arter i Sverige 2005*. ArtDatabanken, SLU, Uppsala. (VU) = sårbar, (NT) = missgynnad. (S) = signalart enligt Skogsstyrelsen *= art upptagen i EU:s fågel- eller habitatdirektiv.

Svenskt namn	Latinskt namn	Rödlistad/ signalart	Källa
Grönpyrola	<i>Pyrola chlorantha</i>	S	R. Sellberg 1997, B. Westman 1998, H. Rydberg 2008
Jungfru Marie nycklar	<i>Dactylorhiza maculata</i>	fridlyst	B. Westman 1998
Knärot	<i>Goodyera repens</i>	fridlyst/S	R. Sellberg 1997, B. Westman 1998, H. Rydberg 2008
Ryl	<i>Chimaphila umbellata</i>	VU/S	R. Sellberg 1997
Grön sköldmossa	<i>Buxbaumia viridis</i>	S/*	B. Westman 1998
Långfliksmossa	<i>Nowellia curvifolia</i>	S	B. Westman 1998, H. Rydberg 2008
Stubbspretmossa	<i>Herzogiella seligeri</i>	S	B. Westman 1998, H. Rydberg 2008
Vedtrappmossa	<i>Anastrophyllum hellerianum</i>	NT/S	B. Westman 1998, H. Rydberg 2008
Gammelgranslav	<i>Lecanactis abietina</i>	S	B. Westman 1998, C. Nygren 2006, H. Rydberg 2008
Garnlav	<i>Alectoria sarmentosa</i>	S	H. Rydberg 2008
Nästlav	<i>Bryoria furcellata</i>	S	H. Rydberg 2008
Kattfotslav	<i>Arthonia leucopellaea</i>	S	R. Sellberg 1997
Kvistspikar	<i>Phaeocalicium spp.</i>	S	R. Sellberg 1997
Blomkålssvamp	<i>Sparassis crispa</i>	S	K. Jaederfeldt 2002, C. Nygren 2006
Dropptaggsvamp	<i>Hydnellum ferrugineum</i>	S	K. Jaederfeldt 2002, C. Nygren 2006, H. Rydberg 2008
Granticka	<i>Phellinus chrysoloma</i>	S	K. Jaederfeldt 2002
Grovticka	<i>Phaeolus schweinitzii</i>	S	K. Jaederfeldt 2002, C. Nygren 2006
Hängticka	<i>Oligoporus cerifluus</i>	VU	K. Jaederfeldt 2002
Kandelabersvamp	<i>Clavicornia pyxidata</i>	S	C. Nygren 2006
Kötticka	<i>Leptoporus mollis</i>	S	C. Nygren 2006

		Datum	Dnr
		2009-06-15	511-1645-2002
Mandelriskä	<i>Lactarius volemus</i>	S	K. Jaederfeldt 2002
Rävticka	<i>Inonotus rheades</i>	S	K. Jaederfeldt 2002
Skarp dropptaggsvamp	<i>Hydnellum peckii</i>	S	C. Nygren 2006
Tallticka	<i>Phellinus pini</i>	S	B. Westman 1998, K. Jaederfeldt 2002, C. Nygren 2006, R. Sellberg 1997, H. Rydberg 2008
Ullticka	<i>Phellinus ferrugineofuscus</i>	S	B. Westman 1998, K. Jaederfeldt 2002
Vedticka	<i>Phellinus viticola</i>	S	B. Westman 1998, K. Jaederfeldt 2002
Spillkråka	<i>Dryocopus martius</i>	*	B. Westman 1998
Tjäder	<i>Tetrao urogallus</i>	*	B. Westman 1998, C. Nygren 2006, H. Rydberg 2008

6. Geovetenskapliga/hydrologiska värden

Berggrunden i området utgörs av gnejsgraniter, i höglänta delar även av granit medan jordarten inom området till största delen utgörs av sandig-moig morän. Vissa arealer utgörs av organiska jordarter (torvmark) medan sedimentära jordar som lera finns i ytterst liten omfattning. Hydrologiskt är området endast i ringa grad påverkat av dikningar. Avrinningen till sumpskogar och andra våtmarker sker i huvudsak via grundvatten från omgivande marker.

7. Kulturhistoriska värden

Inga kulturhistoriska lämningar är kända från reservatet.

8. Värden för friluftsliv och forskning

Området uppvisar ett gott exempel på gammal talldominerad naturskog i östra Sverige. Variationen av olika markslag samt den orörda gammelskogen i reservatets centrala del tilldrar sig huvudintresset för en besökare. Från skogsbilvägen i öster strax söder om vändplanen går en stig, tidigare en gammal brukningsväg, slingrande genom reservatet väster och sydväst ut mot Mårtenslund.

Området ligger långt från bebyggelse och har idag ett begränsat intresse för friluftslivet. Enstaka skogsvandrare, bär- och svampplockare samt jägare besöker området vissa tider på året. Möjligen kommer områdets betydelse som studie- och exkursionsobjekt bli mer uppmärksammat, då det nu blir reservat. Den förmodade befolkningstillväxten i Laxne-Läggesta-regionen kan på sikt innebära ökad besöksfrekvens i reservatet, särskilt som äldre skogar blivit alltmer sällsynta.

Av värde för forskningen är områdets skogshistorik, där tidigare bränder på ett avgörande sätt format delar av reservatets naturtyper och artinnehåll.

PLAN FÖR RESERVATETS SKÖTSEL

1. Skötselområden med bevarandemål och åtgärder

Reservatet är indelat i tre skötselområden, se skötselplanekartan på sidan 13. Skötselområdena är:

1+3: barnnaturskog och trädklädd våtmark med fri utveckling.

2: flerskiktad tallskog med tydlig brandprägel. Skötselformen är här ”Fri utveckling men med röjning av främst gran (imitation av tidigare naturlig brandregim)” (SF-brand).

Övergripande mål för skötseln i reservatet

I området har funnits barrskog under mycket lång tid. Genom att skogsbruket varit småskaligt och under senare decennier nästan upphört har skogen utvecklat naturvärden kopplat till de förhållanden som råder i naturskogen. Den skogliga kontinuiteten är lång och flera arter kan ha överlevt i området genom åtskilliga bränder. Trots att död ved förekommer i begränsad omfattning är flera rödlistade arter och många signalarter funna på lågor och nakna torrakor.

Det övergripande målet är att bevara den äldre barrskogen och att utveckla reservatets naturvärden ytterligare, bland annat genom att öka mängden död ved. Eftersom många träd i reservatet är mycket gamla beräknas antalet lågor och vindfällen öka markant de närmaste decennierna. Naturtyperna är delvis präglade av tidigare bränder. Eftersom reservatet är litet och omges av skog är det mindre lämpligt för naturvårdsbränning. Genom röjning av gran i tidigare brandpräglade miljöer ökar solexponeringen i tallmiljöerna, vilket också gynnar en del arter gynnade av brand.

Om brand skulle uppstå inom reservatet ska brandbekämpningen ha som målsättning att skydda skogen utanför reservatet. Brandbekämpning inom reservatet ska ske med så skonsamma metoder som möjligt. Vid större stormfällningar eller där stormfälld volym överstiger den gräns skogsvårdslagen föreskriver ligger ansvaret på naturreservatets förvaltare att göra det som behövs för att motverka insektsangrepp och skada på omkringliggande skogsmark.

Skötselområde 1 och 3: Barnnaturskog och trädklädd våtmark med fri utveckling (totalt ca 28 ha)

Beskrivning

De inre delarna av reservatet nedanför den höglänta tallskogen uppvisar en variation av vegetationstyper som beror av topografin, jordtäckets djup och markvattnets fördelning. Närmast hållmarken dominerar rismarker med stora mängder blåbär i fältskiktet. Renlavar och ljung kan växa på pucklar av berg som sticker upp ur moränen. Marken sluttar i allmänhet svagt ned mot småningom sumpiga skogsavsnitt. Kring dessa reser sig mäktiga grandominerade skogsbestånd av moss-risrik typ med inslag av gamla aspar och ståtliga gammelfuror. I dessa partier finner man

Datum

Dnr

2009-06-15

511-1645-2002

också en del död ved, allt från nyligen fallna träd med rotvältor till rakt igenom murkna granlågor som minnen från stormar som härjat under 1960- och 1970-talen.

Torvmarkerna är delvis dikade och där det tidigare växte skvattram och odon, där vandrar nu blåbär och lingon in som tecken på en långt gången succession. Endast i norra delen av reservatet finns en av dikningar orörd myr med karaktär av fattigkärr. Över ytan växer emellertid ett tunt trädskikt av björk och tall. I beståndet finns en del torrakor utan bark, ofta helt överväxta av knappnåslavar.

Längst i söder och även på andra håll märks en rik granföryngring i en annars talldominerad skog på morän. I södra delen växer några intressanta kärlväxter som *ryl*, *knärot* och *grönpyrola*.

Kärlväxtfloran är annars mycket artfattig.

I områdets västra delar finns dessutom några mindre ungskogsbestånd, planterade efter avverkning.

Bevarandemål

- Att bibehålla en naturskog med mycket gamla träd.
- Att typiska arter som *knärot*, *grönpyrola*, *gammelgranslav*, *ullticka* och *vedticka* har gynnsam bevarandestatus.
- Att *grön sköldmossa* ska ha gynnsam bevarandestatus.
- Att relationen död ved/levande träd är 1/6.
- Att genom inventeringar öka kännedomen om områdets naturförhållanden.

Skötselåtgärder

Skogen ska lämnas för fri utveckling, vilket även gäller för myren i reservatets norra del. Detta bevarar den skogliga kontinuiteten och ökar naturskogens värden i fråga om strukturer och arter. Mängden död ved ska öka vilket bedöms kunna ske på naturlig väg. Då området har en påfallande hög andel gamla träd kommer nybildning av död ved framöver ske kontinuerligt och i en relativt stor omfattning. De små ytorna av ung, tidigare planterad skog ska föryngras genom självgallring.

Skötselområde 2: Talldominerad skog med viss skötsel (totalt ca 23 ha)

Beskrivning

Detta skötselområde motsvarar de högst belägna delarna av reservatet. Hällmarkstallskog dominerar starkt och tallarna är ofta mycket gamla med åldrar upp emot 250 år. Tallskogen är på sina håll skiktad och troligen uppkommen efter en skogsbrand under tidigt 1800-tal. Man kan idag se spår efter bränder i form av förkolnader i stubbar samt så kallade brandljud i enstaka gamla tallar.

Berghällarna är klädda med renlavar, enstaka ljung och på öppna ytor finns skorp- och bladlavar av olika slag. Lavfloran på de gamla träden är mycket intressant. Det finns bland annat en rik hänglavsförekomst med förhärskande *manlav*, *grå tagellav*, *skägglav* och *kort skägglav* men också sällsyntare arter som *garnlav* och *nästlav*. Bergen har god ytavrinning, vilket visar sig i att hållkar och svackor med mossevegetation i princip saknas.

Datum

Dnr

2009-06-15

511-1645-2002

Död ved finns ännu i ganska liten omfattning, vilket kan bero på att man tidigare tagit vindfällan och torrträd till ved. På hällmarkerna finns dock numera ett flertal stående barklösa furor, samt döende träd och träd som är mycket gamla. Möjligheten att mängden död ved kommer att öka inom överskådlig tid är därför stor.

Bevarandemål

- Den gamla tallskogen ska få utvecklas fritt och bevarandevärden knutna till brandstörning ska kunna utvecklas.
- Kunskapen om områdets insektsfauna ska öka.
- Typiska arter som tallticka, skägglav, grynig blåslav och nästlav ska ha gynnsam bevarandestatus.
- Relationen död ved/levande träd ska vara minst 1/5.

Skötselåtgärder

Eftersom det finns spår av upprepade bränder i områdets höglänta tallskogar är naturvärdena i området delvis uppkomna ur den störning dessa bränder åstadkommit. Eftersom naturvårdsbränning i området kan vara olämplig med hänsyn till risken för att branden sprider sig till skogsbestånd utanför reservatet, är det bättre att genom naturvårdande röjningar och gallringar åstadkomma en artificiell störning, som innebär att de gamla tallarna får åldras vidare utan störning av konkurrens från ett uppväxande skikt av gran.

2. Friluftsliv

Beskrivning

Området är idag mycket extensivt utnyttjat för friluftsliv. Enstaka bär- och svampplockare samt jägare besöker området under delar av året. Besöksfrekvensen bedöms öka när området blir reservat och i framtiden kan utökat byggande i Mariefred-Läggesta-regionen innebära att fler tar sig fram till reservatet.

Naturreseptatet är relativt lätt att nå. Från väg 223 strax norr om Laxne, går en väg österut mot Guldsmesdmora. Efter cirka 3,5 km ligger ett vägkorset, där vägen till söder går till torpet Bergudden. Den från korset motsatta vägen är en förbommad skogsbilväg, som efter cirka 350 meter leder till reservatets södra gräns.

En parkeringsplats med enkel gångstig till reservatet planeras ca 250 m väster om vägkorset vid Bergudden. En markerad stig ska iordningställas som en slinga genom reservatet. Informationstavlor kommer att sättas upp vid P-platsen och vid reservatsgränsen, se karta bilaga 2.

3. Jakt

Beskrivning

Jakten inom området regleras inte av reservatsföreskrifterna. Jakten bör bedrivas i enlighet med god jaktsed.

Datum

Dnr

2009-06-15

511-1645-2002

4. Uppföljning

Uppföljning av bevarandemål

Länsstyrelsen ansvarar för att uppföljning av bevarandemål genomförs vart tredje år för:

- informationsskyltar

Länsstyrelsen ansvarar för att uppföljning av bevarandemål genomförs vart 12:e år för:

- typiska arter som grönpýrola, knärot, gammelgranslav, skägglav, grymig blåslav, nästlav och ullticka.
- direktivarten grön sköldmossa inom uppföljningen inom Natura 2000.

Länsstyrelsen ansvarar för att uppföljning av bevarandemål genomförs vart 24:e år för:

- utbredning av naturtyper
- strukturer som gamla barrträd och död ved

Uppföljning av skötselåtgärder

Entreprenörer ansvarar för dokumentation av vilka åtgärder som genomförts och när de genomförts.

Länsstyrelsen ansvarar för att uppföljning av genomförda skötselåtgärder sker i slutet på varje år, de år då åtgärder genomförts.

5. Sammanfattning och prioritering av skötselåtgärder

Skötselåtgärd	När	Var	Prioritet	Finansiering
Röjning/gallring av ung gran i bestånd med gamla tallar	2011	Skötselomr. 2	1	skötselanslag
Inventering – vedinsekter på tall	2011	Skötselomr. 2	2	skötselanslag
Inventering av marksvampfloran	2009	Skötselomr. 1	1	ÅGP-fjälltaggsvampar
Informationsskylt	2010	Skötselomr 1-2	1	Skötselanslag
Gränsmarkeringar	2009	Skötselomr 1-3	1	Skötselanslag
Parkeringsplats	2010	Sköselomr 1-2	1	Skötselanslag
Uppföljning av skötsel	Efter åtgärd	Skötselomr 2	1	Skötselanslag
Uppföljning-bevarandemål	Skyltar vart 3:e år	Skötselomr 1-2	1	Skötselanslag
Uppföljning – bevarandemål	Typiska arter vart 12:e år	Skötselomr 1-3	1	Skötselanslag
Uppföljning – bevarandemål	Naturtyper/strukturer vart 24:e år	Skötselomr 1-3	1	Skötselanslag

Datum

Dnr

2009-06-15

511-1645-2002

6. Källförteckning

Gärdenfors, U. 2005 (ed.): Rödlistade arter i Sverige 2005. ArtDatabanken, Uppsala.

Lantmäteriet 1898-1899: Häradskarta.

Jaederfeldt, K. 2002: Inventering av vedsvampfloran i Tussmötets Natura 2000-område. Länsstyrelsen i Södermanlands län.

Länsstyrelsen i Södermanlands län 2007: Bevarandeplan för Natura 2000-området Tussmötet i Gnesta kommun.

Länsstyrelsen i Södermanlands län 1991: Sörmlands natur, Naturvårdsplan.

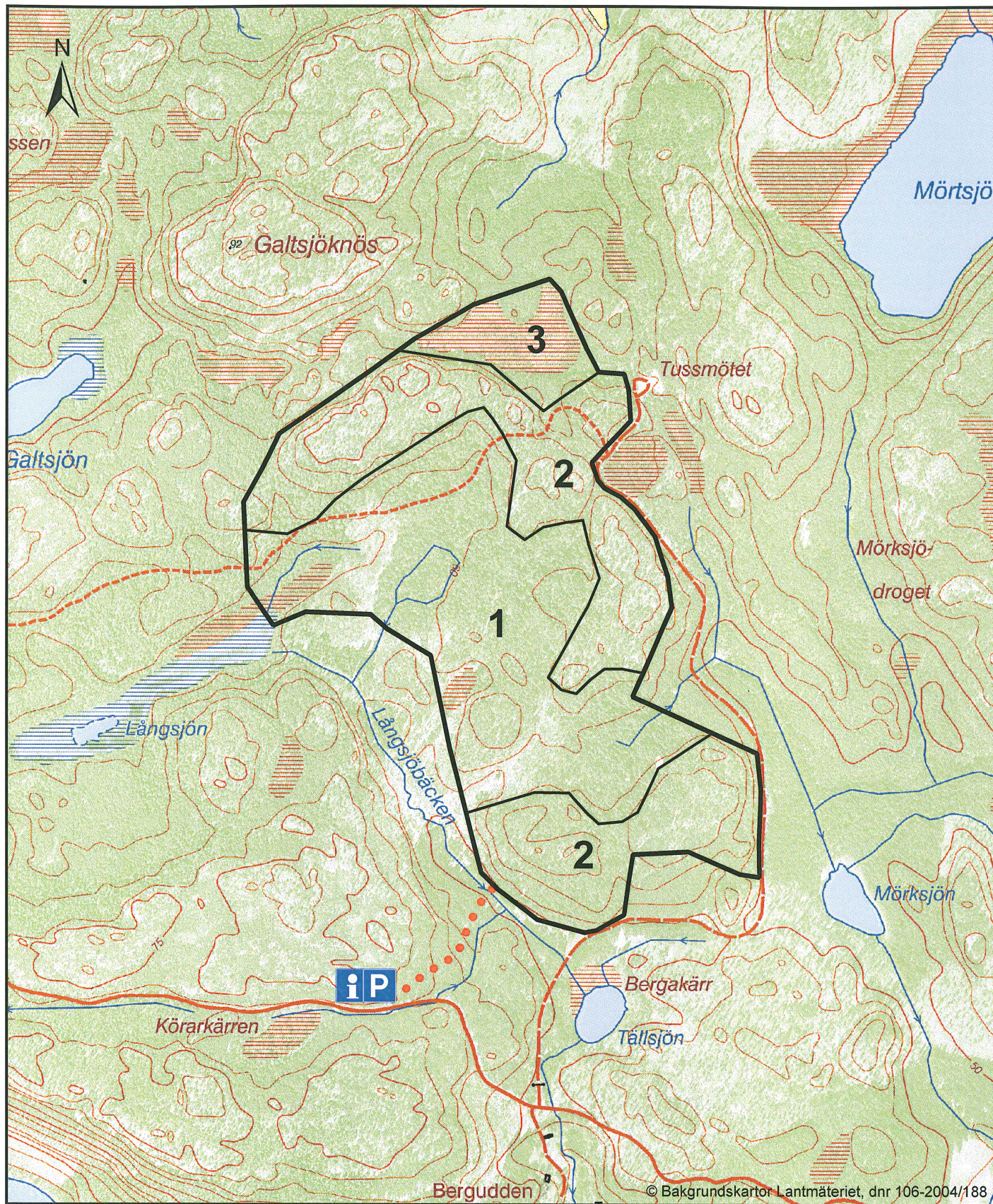
Nitare, J. 2005: Signalarter. Indikatorer på skyddsvärd skog. Flora över kryptogamer, 3 uppl.

Skogsstyrelsens förlag.

Sellberg, R. 1997: Nyckelbiotopsinventeringen. Skogsstyrelsen. Databas Kot

Skötselplanekarta

Skala: 1:10 000

Teckenförklaring

- Naturreservat
- Skötselområde

Parkering

Info-tavla

Stig till reservatet

0 125 250 500 Meter